

MEDEDELINGEN EN BEKENDMAKINGEN

Subsidie van het Prinses Beatrix Fonds

Het Bestuur van het Prinses Beatrix Fonds te 's-Gravenhage deelt mede, dat de gelegenheid bestaat verzoeken in te dienen om in het genot gesteld te worden van een subsidie voor wetenschappelijk onderzoek.

De Stichting heeft ten doel het bevorderen van de bestrijding van de kinderverlamming en andere aanverwante – door het Stichtingsbestuur als zodanig aan te wijzen – ziekten en (of) aandoeningen in hun oorzaak en gevolgen, in de ruimste zin des woords. Als zodanig zijn tot nu toe door het Stichtingsbestuur aangewezen de volgende groepen:

I. Neuromusculaire ziekten: a. aandoeningen van de motorische voorhoorncellen (o.a. poliomyelitis anterior acuta, spinale spieratrofieën); b. polyneuropathieën; c. myasthenia gravis; d. myopathieën (o.a. ziekte van Duchenne).

II. Bepaalde erfelijke of nader omschreven aandoeningen

van het zenuwstelsel: a. ziekte van Huntington; b. heredo-ataxieën; c. infantiele encefalopathie; d. spastische spinale paralyse; e. amyotrofische laterale sclerose; f. multipole sclerose.

III. Bepaalde aanlegstoornissen van het zenuwstelsel: a. spina bifida; b. syringomyelie; c. z.g. Softenon-kinderen; d. ziekte van Parkinson.

De wetenschappelijke onderzoeken dienen gericht te zijn op de preventie van ziekten of de bevordering van de gezondheid en zowel wat de tijdsduur als de kosten betreft overzienbaar te zijn. Aanvragen worden slechts tweemaal per jaar (in voor- en najaar) in behandeling genomen.

Belanghebbenden kunnen zich voor de toezending van een aanvraagformulier en van de algemene richtlijnen voor de subsidies wenden tot het Bestuur van het Prinses Beatrix Fonds, Bezuidenhoutseweg 229, 2954 AL 's-Gravenhage (postbus 90414, 2509 LK 's-Gravenhage), tel. 070-85.31.00.

INGEZONDEN

(Buiten verantwoordelijkheid van de redactie; deze behoudt zich het recht voor de stukken te bekorten)

Disopyramide, een nieuw geneesmiddel?

Sinds 1969 wordt disopyramide als anti-arrhythmicum gebruikt; het is in Nederland vanaf 1972 verkrijgbaar (Rythmodan, caps. van Roussel). In 1979 kwam Roussel ook met disopyramidefosfaat in Nederland (Rirmoforine, caps. en inj.). Deze capsules zijn therapeutisch geheel identiek aan Rythmodan, ook qua sterkte, echter 5% duurder.

De hierdoor reeds ontstane verwarring dreigt compleet te worden nu Searle een „nieuw” anti-arrhythmicum heeft uitgebracht (Norpace, caps. 100 mg en 150 mg); de werkzame stof is disopyramidefosfaat. De Norpace-caps. 100 mg zijn 7% goedkoper dan Rythmodan-caps., een prijsverschil dat mij volstrekt onvoldoende lijkt voor een preparaat waaraan men nauwelijks ontwikkelingsonderzoek heeft hoeven doen.

Op mijn vraag aan Searle wat er nieuw was aan disopyramide kreeg ik een brochure toegestuurd waarin o.a. staat: „Daarom is het van groot belang dat Norpace, een nieuw anti-arrhythmicum, is ontwikkeld.” Mij lijkt het van groot belang, de arts te waarschuwen tegen dergelijke valse voorlichting.

Disopyramide-base en disopyramide-fosfaat zijn farmacokinetisch en farmacodynamisch identiek. De reden voor het in de handel brengen van het fosfaat onder een andere handelsnaam is waarschijnlijk gelegen in het verlopen van de uit de jaren 1962-1965 daterende patenten voor de base. De term „nieuw” lijkt dus verre van terecht. De door de gelieerde fabrikanten van de farmaceutische specialités Ritmoforine (voorheen Disophorine), Rythmodan en Norpace geschapen verwarring zal waarschijnlijk in de nabije toekomst nog toenemen als andere fabrikanten en importeurs hun aandeel gaan opeisen in de verkoop van dit populaire anti-arrhythmicum. Ook de op handen zijnde E.E.G.-regeling, die het gebruik van één handelsnaam binnen de Gemeenschap verplicht zal stellen, zal weinig aan deze ongelukkige situatie kunnen verhelpen. Het lijkt er soms op dat juist de fabrikanten en importeurs van farmaceutische specialités arts en apotheker de krachtigste argumenten ter hand stellen voor het consequente gebruik van de generische naam in de receptuur (OFFERHAUS en VAN ZWIETEN 1977).

Literatuur: OFFERHAUS, L. en P. A. VAN ZWIETEN (1977) *Ned. T. Geneesk.* 121, 1366.

Zaandam, december 1979

J. M. ROMIJN

REDACTIE

BERICHTEN

Buitenland

AUSTRALIË

Besmetting van oesters met het Norwalkvirus. – Voedselvergiftigingen door het nuttigen van mosselachtigen berusten meestal op door deze dieren opgenomen toxinen-bevattend plankton; ook bacteriële besmetting door oppervlaktewaterverontreiniging (*Salmonella*, *Vibrio chole-*

rae enz.) komt voor. Minder bekend is de besmetting met voor de mens pathogene virussen. A. M. MURPHY e.a. (*Med. J. Aust.* (1979) 2, 329) berichten over een gastroenteritis-epidemie voornamelijk in de staten Nieuw-Zuid Wales en Victoria waarbij meer dan 2000 personen ziek werden 18-48 uur na het eten van oesters (*Crassostrea commercialis*) afkomstig van de oesterbanken van de George River. Het oppervlaktewater was verontreinigd